

Az egység végső helyreállítása

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Ézsaiás 11:1-10; 35:4-10; János 14:1-3; 1Thesszalónika 4:13-18; Jelenések 21:1-5; 22:1-5

„De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyekben igazság lakozik” (2Pt 3:13).

A Biblia egyik legnagyobb ígérete, hogy Jézus visszajön. E nélkül nem lenne semmink, mert minden reményünk erre az ígéretre épül és annak az egész körére, amit ez jelent. Amikor Krisztus visszatér az ég felhőiben, eltűnik mindaz, ami földi és emberalkotta, következésképpen csak ideig-óráig tartó és néha értelmetlen is. A mennyben eltöltött ezer esztendő végén Isten újjáteremti a most háborúktól, éhínségektől, betegségektől és tragédiáktól sújtott földet, és az lesz majd a megváltottak lakhelye, akik végül együtt élhetnek az Úrral és egymással.

Az Újszövetség egyik fő témája Krisztus második adventje. A keresztények évszázadokon át várták ennek az ígéretnek a teljesedését. Hetednapi adventistaként szintén várjuk Jézus visszajövetelét, a nevünk is ezt a reménységet hirdeti.

Az utolsó tanulmányban ezzel az ígérettel foglalkozunk, és megnézzük, hogy mit jelent ez a keresztényi egységünk szempontjából. Krisztusban való egységünket gyakran próbára teszik emberi korlátaink és gyengeségeink. Akkor azonban már nem kell ellenszert keresnünk a széttagolódásra, mert ilyesmi többé nem lesz. A második adventkor egyek leszünk az Úrral. Végre újból egyek lehetünk, helyreállt családként!

KRISZTUS BIZTOSAN VISSZATÉR

Jn 14:1-3 verseiben találjuk Jézus második adventjének legismertebb ígérését. Ennek alapján milyen lesz a megváltottak élete az új földön?

A korai keresztények Krisztus visszatérését úgy emlegették, hogy a „*boldog reménység*” (Tit 2:13). Várták, hogy a Szentírás minden prófécijája és ígérete teljesedjen a második adventkor, ami a keresztény zarándokút igazi célja. Aki szereti Krisztust, várja a napot, amikor már szemtől szemben lehet vele. Jézus szavai azt fejezik ki, hogy szoros, meghitt lesz a kapcsolatunk vele és egymással is.

A keresztények hisznek ebben az ígéletben, aminek a teljesedéséről biztosít a Biblia. Azért bízunk benne, mert Jézus kijelentette: „*ismét eljövök*” (Jn 14:3). Már az ószövetségi prófécia megjövendölte Krisztus első eljövételét, ahogyan a másodikat is. Az özönvíz előtt Isten elmondta Énók pátriárkának, hogy a Messiás dicsőséges eljövele véget vet majd a bűnnek. Énók próféta arról, hogy „*Íme, eljött az Úr sok ezer szentjével, hogy ítéletet tartson mindenki felett, és megbüntessen minden istentelent minden istentelen tettéért, amelyet elvetemülten elkövetett, és minden durva beszédért, amelyet az istentelen bűnösök ellene szóltak*” (Júd 14-15, ÚRK).

Ezer évvel azelőtt, hogy Jézus a földre jött, Dávid király is próféta a Messiás érkezéséről, aki összegyűjti majd a népét. „*Eljön a mi Istenünk és nem hallgat; emésztő tűz van előtte, s körölte erős forgószelel. Hívja az egeket onnan felül, és a földet, hogy megítélje népét; Gyűjtsétek elém kegyeseimet, akik áldozattal erősítik szövetségemet*” (Zsolt 50:3-5)!

Jézus második adventje szorosan kapcsolódik az elsőhöz. A születését és szolgálatát megjövendölő prófécia (pl. 1Móz 3:15; Ézs 11:1; Dán 9:25-26; Mik 5:2) képezik a visszajövetelének ígérétében való reménységünk alapját. Krisztus „*egyszer jelent meg az idők végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt... egyszer áldoztatott fel, hogy sokak bűnét eltörölje, másodszor pedig bűn hordozása nélkül jelenik meg azoknak, akik várják őt üdvösségükre*” (Zsid 9:26, 28, ÚRK).

Hogyan találunk most is reményt és vigasztalást a második advent ígérétében?

A HELYREÁLLÍTÁS ÍGÉRETE

Ézs 11:1-10 szakaszában milyen ígélet hangzik Izraelnek, és mit tudhatunk meg ebből a részből a megváltottak örök lakhelyéről?

A Biblia a föld megteremtésével kezdődik (1Mózes 1-2. fejezet), bemutatja, hogy Isten csodaszép, harmonikus világot bízott összüleinkre, Ádámra és Évára. Tökéletes volt a világ, az Isten által teremtett emberiség otthona. A Biblia két utolsó fejezete (Jelenések 21-22. fejezet) szintén arról szól, hogy Isten tökéletes, harmonikus világot teremt a megváltott emberiségnek. Ez a rész még pontosabban meghatározza, hogy ez újjáteremtés lesz, a bűn pusztítása után Isten helyreállítja a földet. A Biblia számos helyen kijelenti, hogy a megváltottak örök lakhelye valóságos hely lesz, nem egy kitalált elképzelés vagy álom. A megváltottak képesek lesznek látni, hallani, illatokat érezni, tapintani. Az új életben egészen új tapasztalatokat éreznek majd. *Ézsaiás próféta könyve* 11. fejezetének gyönyörű szakasza megjövendöli a Messiás eljövetelét, aki egy új korszakot teremt. Véget vet a kegyetlenségeknek és elhozza az örök béke idejét. Az egyetemes összhang korát alapozza meg Isten uralma az új földön.

Az új, harmonikus életből mi tűnik el örökre Jel 21:1-5 versei szerint?

Ellen White leírta, mi vár a megváltottakra: „Amint telnek az örökkévalóság évei, egyre gazdagabb és dicsőségesebb kinyilatkoztatásokat kapunk Istentől és Krisztusról. A tudás progresszív, fokozatosan nő, éppen úgy, mint a szeretet, a tisztelet és a boldogság. Minél többet megtud az ember Isten jelleméről, annál jobban fogja csodálni. Miközben Jézus a megváltás gazdagságába és a Sátánnal folytatott nagy küzdelem bámulatos győzelmeibe bepillantást enged, a megváltottak szíve folyamatosan erősödő áhítattal ver, és egyre biztosabb kézzel pengetik arany hárfáikat. Tízezerszer tízezer és ezer-szer ezer hang egyesül a hatalmas dicsénekből” (Ellen G. White: *The Story of Redemption*. 432-433. o.).

Mi a módja annak, hogy már most is meglássuk, milyen Isten jelleme? Hogyan tükrözhetjük már most is azt az emberek közötti harmonikus és egységre törekvő életünkkel?

A FELTÁMADÁS ÉS A HELYREÁLLT KAPCSOLATOK

Az egyház kezdeti korszakától kezdve leginkább talán Krisztus visszatérésének az ígérete tartotta a lelket Isten hűséges népében, és különösen így van ez a megpróbáltatások között. Bármilyen félelmetes küzdelmeket éltek át, még ha viaszthatatlan volt is a bánatuk, nagy fájdalmat éreztek, akkor is bíztak Krisztus visszatérésében és a második adventben foglalt nagyszerű ígéretekben.

Milyen ígéretekkel találunk 1Thessz 4:13-18 szakaszában? Mi vonatkozik benne a kapcsolatok helyreállítására?

Krisztus visszatérése döntő hatással lesz az egész emberiségre. Isten országa megalapításának fontos szempontja a kiválasztottak összegyűjtése. *„És elküldi az ő angyalait nagy trombitaszóval, és egybegyűjtik az ő választottait a négy szelek felől, az ég egyik végétől a másikig”* (Mt 24:31). Az összegyűjtés pillanatában a meghalt igazak feltámadnak és halhatatlanságot kapnak (1Kor 15:52-53). *„...először feltámadnak a Krisztusban elhunytak”* (1Thessz 4:16, RÚF). Erre a pillanatra várunk mindannyian. A feltámadtak újból találkoznak azokkal, akik vágyódtak a társaságuk és a szeretetük után. Így ír Pál erről az eseményről: *„Halál, hol a te diadalmad? Halál, hol a te fullánkod”* (1Kor 15:55, RÚF).

A feltámadáskor nem betegen, öregen, eltorzult testtel jönnek elő az emberek, mint ahogyan a sírba tértek, hanem új, halhatatlan, tökéletes testben, amin már nincsenek ott a bűn okozta romlás jelei. A feltámadt szenteken teljes lesz Krisztus helyreállító munkája, tökéletesen tükrözik Isten képét, azt, ami a szándéka volt a teremtéskor (1Móz 1:26; 1Kor 15:46-49).

Jézus második adventjének a pillanatában, amikor a megváltott halottak feltámadnak, a földön élő igazak szintén átváltoznak, új, tökéletes testet kapnak. *„Mert szükség, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltön magára, és e halandó test halhatatlanságot öltön magára”* (1Kor 15:53). Tehát a megváltottaknak ez a két csoportja, a feltámadt és az átváltozott igazak *„elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk”* (1Thessz 4:17).

Tudományos korunkban még a keresztények is mindenre természetes magyarázatot próbálnak találni, még a „csodákra” is. Miért csak Isten természetfeletti tettei menthetnek meg bennünket? Mire tanít a feltámadás ígérete?

ÚJ FÖLD A MEGVÁLTOTTAKNAK

„Mert én új eget és új földet teremtek, a régire nem is emlékeznek, senki-nek sem jut eszébe” (Ézs 65:17, RÚF). Ézsaiás és János (Jel 21:1) is látta látomásban a megígért új földet.

Gondolkodjunk azon, hogy milyen lesz a megváltottak mesés városa, az Új Jeruzsálem Jel 21:2, 9-27 versei értelmében! A leírás szerint milyen egység és összhang lesz ott?

Olvassuk el Jel 22:1-5 szakaszát! Az új városnak két fontos jellemzője az Isten trónjától eredő élet folyója, valamint az élet fája, ami a két partjáról, a víz fölött összefonódik. Mi lesz ezeknek a célja?

Bűne miatt Ádám elveszítette a hozzáférést az élet fájához (1Móz 3:22-24), de Krisztus ezt visszaadja az Új Jeruzsálemben. Ezzel kapcsolatos a győzteseknek szóló egyik ígélet is (Jel 2:7). A fa tizenkét gyümölcsöt terem majd, minden hónapban másfélét (Jel 22:2). Ez is egy oka lehet annak, hogy „*Akkor majd hónapról hónapra és szombatról szombatra eljön minden ember, és leborul előttem – mondja az ÚR*” (Ézs 66:23, ÚRK). A „*népek gyógyítására*” (Jel 22:2, RÚF) tett utalás azt emeli ki, hogy Isten minden válaszfalat el akar távolítani az emberek közül, helyreállítva az emberiséget eredeti célja szerint. Isten minden népből, törzsből és nemzetből ismét egy, osztatlan családot alkot, akik harmóniában és békében élnek együtt, közösen dicsőítve Őt.

„A »*népek gyógyítására*« kifejezés képletesen utal a nemzeti és nyelvi korlátok, elválasztások eltávolítására... Az élet fájának levelei gyógyítják be a nemzetek közötti töréseket. A népek nem »pogányok« többé, hanem egy családdá forrnak össze, mint akik Isten igaz gyermekei ([vö.] Jel 21:24-26). Amit Mikeás már évszázadokkal korábban várt, az akkor beteljesedik: »*nép népre fegyvert nem emel, és hadakozást többé nem tanulnak. És ki ki nyugszik az ő szőlője alatt és fügefája alatt, és senki meg nem rettentí őket*« (Mik 4:3-4; [vö.] Ézs 2:4). Az élet folyójának a partján a megváltottak meghívják majd egymást (lásd Zak 3:10), hogy együtt üljenek az élet fája alatt. A fa leveleinek gyógyhatása minden sebet begyógyít – legyen az faji, etnikai, törzsi vagy nyelvi –, amelyek korszakokon át megszággatták és megosztották az emberi családot” (Ranko Stefanovic: *Revelation and Jesus Christ: Commentary on the Book of Revelation*. Berrien Springs, Mich., 2002, Andrews University Press, 593. o.).

ÉLET AZ ÚJ FÖLDÖN

Olvassuk el Ézs 35:4-10 és 65:21-25 verseit! Mennyiben különbözik majd az ottani élet attól, amit most ismerünk?

Ézsaiás próféta könyvében többször is olvasunk valami újról: „újak” (42:9; 43:19; 48:6), „új ének” (42:10), „új nevet” (62:2). A 65. fejezetben új a dolgok sorrendje. Béke és összhang van Isten minden teremtménye között. Örökre megszűnnek a szövetségben azok az átkok, amelyek az engedetlenség és a lázadás miatt a földre neheztedek (lásd 3Móz 26:14-17; 5Móz 28:30), mert nem lesz többé bűn, csak bőséges áldás – házak, amelyekben élhetünk és étel, amit élvezhetünk.

Milyen lesz az élet ezen a gyönyörű helyen? Vannak, akik azon gondolkoznak, hogy vajon felismerjük-e majd a barátainkat és a rokonainkat, miután testünk halhatatlan lesz és teljesen helyreáll bennünk Isten képe. Feltámadása után a tanítványok felismerték Krisztust, Mária ráismert a hangjára (Jn 20:11-16). Tamás felismerte Jézus kinézetét (Jn 20:27-28). Az emmausi tanítványok ráismertek sajátos szokására az étkezőasztalnál (Lk 24:30-31, 35). Tehát ha a testünk hasonló lesz Jézus feltámadt testéhez, akkor bizonyosan megismerjük majd egymást, és várhatjuk a helyreállt kapcsolatok örök életét. Biztonsággal feltételezhetjük, hogy folyamatosan együtt lehetünk azokkal, akiket ismerünk és szeretünk, akik velünk oda jutnak.

„A megváltottak kölcsönösen ismerni fogják egymást. A szeretet és a rokonszenv, amelyet Isten plántált a lélekbe, a legszebb és legigazabb kifejezésre jut. A büntelen kapcsolat a szent lényekkel, a harmonikus együttlét a szent angyalokkal és minden korszak hűségeseivel – akik megmosták ruháikat és megfehéřítették a Bárány vérében –, a szent kötelék, amely összekapcsol »minden nemzetség«-et »mennyen és földön« (Ef 3:15), mind hozzájárul a megváltottak boldogságához” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 576-577. o.).

„Azért nem csüggedünk... Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk; Mivelhogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók” (2Kor 4:16-18). Hogyan tanulható meg az ideig-óráig tartó, elillanó dolgok világában, hogy arra figyeljünk, ami láthatatlan és örökkévaló?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„Urunk feltámadása és mennybemenetele tagadhatatlan bizonyítéka annak, hogy Isten szentjei győznek a halál és a sír felett. Ez a biztosítéka annak, hogy a menny kitárul azok előtt, akik megmossák, kifehéritik jellemük ruháit a Bárány vérében. Jézus az emberiség képviselőjeként ment fel az Atyához, Isten pedig elviszi azokat, akik az Ő képét tükrözik, hogy lássák a dicsőségét és osztozzanak benne. Otthonok várják a földi zarándokokat, ruhák az igazakat, a dicsőség koronájával és a győzelem palmaágaival. Az eljövendő világban minden világossá lesz, az is, amit nem értettünk Isten gondviselését illetően. Magyarázatot kapunk majd az itt nehezen felfogható dolgokra. A kegyelem titkai feltáruulnak előttünk. Ahol véges elménkkel csak zavart és teljesületlen ígéretekkel láttunk, ott a legtökéletesebb és legszebb harmóniát fedezzük majd fel. A legnagyobb próba elé állító tapasztalatainkról ott kiderül, hogy mindet a végtelen szeretet rendelte el. Kimondhatatlan örömmel, dicsőségben örvendezünk, amikor felismerjük Isten gyengéd szeretetét, aki eléri, hogy minden a javunkra váljon” (Ellen G. White: *Counsels for the Church*. 358. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Más keresztények is hisznek Jézus valóságos visszajövetelében (még ha nem is mindenki), tehát mi az egyedi vonás Jézus visszatéréseinek adventista reménységében?
2. Két hal úszik a vízben. Az egyik megkérdezi: „Milyen a víz?” „Mi az a víz?” – kérdez vissza a másik. Vagyis annyira hozzászokhatunk bizonyos dolgokhoz, hogy észre sem vesszük, mennyire áthatnak mindent, általánosak. Például hogyan is tudnánk mi, akik bűnben születünk, bűnös világban élünk és akiket eltölt a bűn, hogy milyen lehet az új földön ránk váró csodálatos, új élet? Miért kell mégis törekedni arra, hogy magunk előtt lássuk ezt, még ha csak korlátozott mértékben vagyunk is rá képesek?
3. Nem kérdés, hogy az új földön egységben élünk majd mindenki-vel. Tehát mit tehetünk meg már most, amivel felkészíthetjük magunkat erre?

ÖSSZEFOGLALÁS: A Biblia teljes bizonyossággal állítja, hogy Isten majd újjáteremti ezt a földet és a bűn pusztításának a nyomait maradéktalanul eltünteti róla. Végül az emberiség betöltheti létének eredeti célját, teljes összhangban élhetnek. Most lelkileg tapasztalhatjuk a Krisztussal való egységet, ami ugyan még nem vált teljessé, akkor azonban élő és örök valóság lesz.

SZERVEZET, EGYSÉG ÉS INTÉZMÉNYI FEJLŐDÉS

„Nem kell félnünk a jövőtől, ha nem feledjük, hogyan vezetett eddig az Úr és mire tanított múltunk történelme által” (Ellen G. White).

„Ellen White szolgálata és a Hetednap Adventista Egyház kialakulása elválaszthatatlan egymástól... Ellen és James White köré csoportosultak azok a milleriták, akik később szombatünneplő adventisták lettek. James White figyelemre méltóan eltökélt, remek szervező egyéniség volt, aki úgy tudta egyszerre több oldalát is erősíteni a fejlődő mozgalomnak, mint rajta kívül csak kevesen. Oldalán szent pártatlansággal és rendíthetetlen elkötelezettséggel állt Ellen White, aki bátor látomásokkal erősítette az egyre gyarapodó „kicsiny nyáját”. Néhány évtized alatt az egyházi vezető és a próféta párosának vezetésével nemzetközi misszióvá fejlődött az Új Angliai csoport. Noha a világszéles mozgalom emberi középpontjai voltak, egyikük sem várt elismerést, jutalmat, de még földi kényelmet sem. White-ék egyrészt félelem nélkül szólaltak fel a társadalmi problémák ellen, másrészt ezeket vezettek rá korukban, hogy meglassák, hogyan hoz az evangélium lelki, társadalmi és fizikai helyreállítást már *ebben az életben*. Az hajtotta őket, hogy eleget tegyenek Isten parancsának: felkészítsenek egy népet a hamarosan érkező Úr fogadására. E kettős hangsúly eredményeképpen – vagyis egyrészt elfordulni a világi dolgok figyelemelterelő szokásaitól, másrészt elkötelezetten hirdetni a világnak Isten országa elveit – alakult ki az orvosi és oktatási intézmények hálózata, amit számos kiadóhivatal és világszéles missziós hálózat támogat.

Vitathatatlan, hogy e készítés mögött Ellen White számított az irányító erőnek. Az ő egyesítő, serkentő »hangja« továbbra is világosságnak és hajtóerőnek számít, jóval az 1915-ben bekövetkezett halála után is. Az a sajátos tényező különbözteti meg mindazoktól, akik a XIX. Században a prófétaság ajándéka birtokosainak mondták magukat, hogy sosem tekintette magát egy új mozgalom vezetőjének. Magát mindig egyszerűen Isten hírnökének tartotta, akit az Advent Mozgalomhoz küldött az Úr... Ellen White tudta, hogy csak minimális lesz az eredmény, ha az evangélium hirdetőinek életében nem működnek az evangéliumi elvek. Az egyház legfontosabb feladatának tartotta, hogy krisztusi életünkkel vonzónak és meggyőzőnek mutassuk be Krisztus evangéliumát” (Herbert E. Douglass: *Messenger of the Lord*. 17. fejezet).